Una nació de pocs lectors

M'han semblat molt interessants les reflexions que Lluís Calvo -poeta extraordinari i guanyador del Premi Octubre 2010- feia no fa gaire a un diari sobre la bona salut de la literatura catalana en contraposició als migrats hàbits de lectura dels catalans. Deia Calvo que 'els índex de lectura són bastant llastimosos', que 'el públic lector és limitat, perquè sempre és el mateix' i que les justificacions per no llegir, com ara la falta de temps, són 'poc convincents' perquè per veure la televisió sembla que 'sempre n'hi ha, de temps'.

Completament d'acord. Tenim una literatura de primer ordre que no té res a envejar a les cultures de llengües més poderoses. Una altra cosa és que la manca d'un Estat propi ens resti projecció. Tanmateix, el veritable problema rau en el fet que els catalans llegim molt poc. De fet, si ens comparem amb els països del centre i del nord d'Europa, es podria dir que no llegim. I és una llàstima, perquè la literatura catalana necessita lectors per viure. Sense lectors no hi ha literatura que sobrevisqui. És mentida que siguem una nació petita. No ho som pas, de petits. Som un mercat potencial de deu milions de persones, i aquesta és una xifra meravellosa per a qualsevol literatura. Sempre, és clar, que es tracti de persones que llegeixen. Altrament, només són habitants. Per això torno a coincidir amb Lluís Calvo quan diu que avui dia 'la gent espera que tot li vingui donat' i rebutja la lectura perquè 'requereix concentració' sense adonar-se que permet una cosa que gairebé ningú no fa, 'que és crear-se un món propi'.

Doncs sí, pocs plaers té la vida tan estimulants i econòmics com la possibilitat de crear-nos un univers propi a través de la lectura. Diu un eslògan institucional que llegir ens fa més lliures, i és cert. Llegir ens desperta com a éssers humans i ens allunya del ramat, llegir ens ajuda a pensar i ens apropa a la reflexió, llegir ens fa menys ignorants i ens mostra el camí de la tolerància, llegir, en definitiva, ens fa més crítics i ens immunitza contra l'absolutisme i l'opressió. Si entenem això, entenem que l'arrel de la llibertat es troba dintre de nosaltres mateixos.

VÍCTOR ALEXANDRE és periodista i escriptor (publicat el 02/09/10)

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/54529.html

Copyright 2024 Cugat.cat